Broj: S1 3 U 038469 20 U
Sarajevo, 23.08.2022.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Maide Bikić kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Efraima Čosića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Triglav Osiguranje d.d. Sarajevo, ulica Dolina broj 8, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-2287-8/20 od 17.09.2020.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 23.08.2022.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj:11-03-26-775-28/20 od 11.08.2020. godine, ugovornog organa Ministarstvo odbrane BiH Sarajevo, u postupku javne nabavke usluge osiguranja motornih vozila za potrebe MO i OS BiH u 2020.godini.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor, jer smatra da je osporeno rješenje nezakonito, obzirom da izabrani ponuđač u konkretnom slučaju nije dostavio u sklopu svoje ponude Aneks 9, kako je to traženo u tački 8.2.1. Tenderskog dokumenta, što je potvrdio i ugovorni organ u svom izjašnjenju. Dakle, izabrani ponuđač Grawe osiguranje nije dostavio garanciju za dobro izvršenje ugovora, te navedena ponuda nije formlano pravno ispravna. Međutim, tuženi to obrazlaže da se u predmetnom postupku nije ni tražila dostava originalne garancije za dobro izvršenje posla, te navodi zakonske i podzakonske akte kojima je propisan način i vrijeme, dostavljanje originalne garancije, ali to nije ni bio predmet žalbe, jer nije ni bitno što nije bila originalna garancija za ozbiljnost ponude nego činjenica da ponuda nije ni sadržavala garanciju, a kako je to propisano u članu 61. tačka 6. Zakona o javnim nabavkama BiH i članu 6. stav 4. Pravilnika o formi garancije za ozbiljnost ponude i izvršenje ugovora. U vezi sa članom 6. Pravilnika, jasno je da je ugovorni organ jasno i precizno utvrdio koji oblik garancije za uredno izvršenje

ugovora zahtijeva. Drugi žalbeni prigovor tužitelja je ukazivao na povredu postupka jer je izabrani ponuđač dostavio nepotpun Aneks 8 koji je propisan u tački 7.4.3. TD. Dakle, izabrani ponuđač nije dostavio izjavu da ispunjava uslove iz člana 50. Zakona o javnim nabavkama BiH, jer nije naveo precizne podatke koji su traženi. Izabrani ponuđač je morao navesti spisak uspješno izvedenih ugovora, najmanje dva u 2018. i 2019. godini, a tuženi neispunjavanje uslova opravdava. Ističe da je postupak javne nabavke strogo formalan kako je to naveo i Sud BiH u presudi broj: S1 3 U 021651 16 U od 18.05.2017. godine. Slijedom navedenog, predlaže da sud uvaži tužbu, poništi osporeno rješenje i naloži pravilno postupanje tuženom i ugovornom organu.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresirano lice, ugovorni organ, je u svom izjašnjenju predložio da se tužba odbije kao neosnovana jer je izabrani ponuđač nesporno ispunio uslov iz Tenderskog dokumenta, Aneks 9, odnosno da uz ponudu nije dostavio Aneks 9, jer to dostavljaju samo ponuđači koji budu izabrani kao najpovoljniji u propisanom roku, ukoliko se to traži u TD. Osim toga, izabrani ponuđač je u svojoj ponudi, na strani 114 dostavio Aneks 8, izjavu o ispunjavanju uslova iz člana 50. tačka e) i g) Zakona o javnim nabavkama BIH, u propisanoj formi.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Konačnom odlukom tuženog odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 11-03-26-775-28/20 od 11.08.2020. godine, ugovornog organa Ministarstvo odbrane BiH, Sarajevo, u postupku javne nabavke usluge osiguranja motornih vozila za potrebe MO i OS BiH u 2020. godini. Prema obrazloženju osporenog rješenja, uvidom u tendersku dokumentaciju broj: 11-03-26-775-5720, tačka 8.2. ugovorni organ je zahtijevao da ponuđači dostave Aneks 9-formu garancije za dobro izvršenje ugovora, dok je u tački 10.1. propisao odredbe koje se odnose na garanciju ponuđač, koja se dostavlja u roku od 5 radnih dana od potpisa ugovora. Tuženi je ocijenio da propust ponuđača da dostavi sporni aneks, koji predstavlja samo formu, ne može predstavljati razlog za eliminaciju ponude izabranog ponuđača. Odbijen je kao neosnovan i drugi prigovor tužitelja da je izabrani ponuđač nije ispunio uslov iz člana 50. Zakona o javnim nabavkama BiH, jer je bio dužan u okviru Izjave, Aneks 8 unijeti spisak izvršenih ugovora u 2018. i 2019.godini u skladu sa tačkom 7.4.1. TD. Međutim, kako to proizilazi iz stanja spisa predmetne stvari, u skladu sa tačkom 7.4.2.TD ugovorni organ nije ni zahtjevao popunjavanje tog dijela izjave-posebne uslove - te je izabrani ponuđač u potpunosti ispunio uslove iz tenderskog dokumenta. Konačnu odluku tuženi je donio u skladu sa članom 228. Zakona o upravnom postupku BIH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu s članom 58. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) *(sadržaj ponude)* Svaka ponuda, između ostalog, obavezno sadrži i dokaz o garanciji, ako se traži. U skladu sa članom 6. Pravilnika o formi garancije za obziljnost ponude i izvršenje ugovora, Ugovorni organ može, ukoliko je to navedeno

u tenderskoj dokumentaciji, tražiti od ponuđača koji je izabran kao najpovoljniji, da dostavi garanciju za uredno izvršenje ugovora. U skladu sa odredbom člana 68. stav 4. Zakona o javnim nabavkama BiH, Ugovorni organ dužan je odbaciti zahtjev za učešće ili ponudu između ostalog i kada ponuda nije potpuna i ne ispunjava zahtjeve iz tenderske dokumentacije. S tim u vezi postupak javne nabavke jeste formalan postupku, ali ponudu čini neprihvatljivom ako je propušteno da se uopšte dostavi određeni akt ili dokaz tražen Tenderskom dokumentacijom. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača) propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača, te ostale kriterije ocjene ponude.

S tim u vezi nije osnovan prigovor iz tužbe da je ponuda izabranog ponuđača neprihvatljiva, da je trebala biti odbačena, obzirom da je postupak javne nabavke strogo formalan postupak. Naime, stroga formalnost sama po sebi ne bi trebala ni biti cilj, imajući u vidu odredbu člana 3. Zakona o javnim nabavkama BIH ali u svakom slučaju kada je ponuđač ispunio sve uslove koji su traženi u TD, odnosno koji su propisani u skladu sa zakonom. Radi pravilne ocjene zakonitosti konačnog upravnog akta ovo vijeće je izvršilo uvid u tenderski dokument, tačku 7.4.1. (Tehnička i profesionalna sposobnost) i 8.2.1. (Sadržaj ponude): Po shvatanju ovog upravnog vijeća, ugovorni organ je svoje zahtjeve postavio jasno, u skladu sa članom 50. lex specialis propisa. Naime ugovorni organ je zahtijevao da ponuđač ima uspješno iskustvo u realizaciji najmanje 2(dva) ugovora a u svrhu dokazivanja, dok je u tački 7.4.2. TD, tražen spisak ugovora i potvrde druge ugovorne strane. U odnosu na navedeni prigovor, vijeće je izvršilo uvid i u ponudu izabranog ponuđača, strana 113 i 114 ponude Aneks 8, iz koje se vidi da je izjava o ispunjenosti uslova iz člana 50. Zakona popunjena kako je to predviđeno, dok je na strani 118/120, dostavljen spisak i potvrde za dva izvršena ugovora.

Nije osnovan prigovor da izabrani ponuđač nije ispunio uslov koji je tražen u tački 8.2.1. TD odnosno da nije dostavio Aneks 9 u ponudi, a sve imajući u vidu formalnost postupka javne nabavke. Međutim, ovo vijeće prihvata izajšnjenje tuženog i ugovornog organa da je ponuđač dostavio garanciju za uredno izvršenje ugovora u skaldu sa zakonom i Pravilnikom o formi, u određenom roku, nakon izbora kako je to i propisano. S tim u vezi zahtjev je ispunjen, obzirom da zahtjev Ankes 9 uz kojeg je navedeno u tački 8.2.1. da se zahtijeva dostavljanje garancije nema ni posebnu formu. Zbog toga i vijeće cijeni da navedeno ne može biti razlog za odbacivanje ponude.

U konačnici, Vijeće napominje da su stranke, u smislu odredbe člana 102. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH, dužne iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. S tim u vezi osporeno rješenje sadrži izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Odluku kao u dispozitivu presude ovaj sud je donio primjenom odredbi člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10).

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Maida Bikić